

UZASADNIENIE

Rzeczpospolita Polska jest stroną Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2 (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284, z późn. zm.).

Konieczność nowelizacji ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320, z późn. zm.) związana jest z wyrokiem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPCz) z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie Brudnicka i inni przeciwko Polsce (skarga nr 44158/97).

ETPCz stwierdził w wyroku naruszenie przez Polskę gwarantowanego przez Konwencję w art. 6 prawa do rzetelnego postępowania sądowego przed niezawisłym bezstronnym sądem.

Zdaniem ETPCz niezgodne z Konwencją są w szczególności postanowienia przewidujące powoływanie i odwoływanie przewodniczącego i wiceprzewodniczącego izby morskiej przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej (art. 8 ustawy). Taka regulacja zdaniem Trybunału oznacza, że nie mogą oni zostać uznani za nieusuwalnych, a nadto, że istnieje między nimi a ministrami stosunek hierarchicznego podporządkowania. Z tego względu izby morskie w takim składzie nie mogą być uznane za niezawisłe sądy.

Ponadto ustawa nie przewiduje prawa odwołania do sądu od orzeczeń izb morskich w sprawach, których dotyczyło zaskarżone do Trybunału postępowanie (art. 45 ustawy), mimo że ich orzeczenie wpływało na prawa członków rodzin załogi. Wprawdzie ustawą z dnia 5 marca 2004 r. o zmianie ustawy o izbach morskich (Dz. U. Nr 62, poz. 575) z dniem 15 maja 2004 r. wprowadzono do art. 45 ustawy prawo odwołania od orzeczenia Odwoławczej Izby Morskiej do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, dotyczy to jednak jedynie wąskiego zakresu spraw wskazanych w tym przepisie. Nie gwarantuje w szczególności prawa do ochrony przed sądem dobrego imienia ofiar katastrofy.

Sprawa izb morskich była rozpatrywana przez Zespół do spraw przygotowania Programu Działań Rządu w sprawie wykonywania wyroków ETPCz wobec Polski.

W Programie tym zapisano podjęcie działań zmierzających do nadania sędziom orzekającym w izbach morskich przymiotu niezawisłości. Ponadto konieczne jest otwarcie drogi do odwołania od orzeczenia Odwoławczej Izby Morskiej do sądu powszechnego.

Zmiana zawarta w art. 1 pkt 1 projektu ustawy polega na nadaniu nowego brzmienia art. 7 w ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich i przewiduje, że w skład izby morskiej wchodzi sędziowie, w tym przewodniczący i jeden lub więcej wiceprzewodniczących oraz ławnicy. Istotą tej zmiany jest wyraźne podkreślenie funkcji orzeczniczej izb morskich i podstawowej roli sędziów w procesie orzekania. Przy takim założeniu funkcje przewodniczącego oraz wiceprzewodniczących izby morskiej mają charakter administracyjny.

Kolejna zmiana polega na dodaniu nowego art. 7a do ustawy (art. 1 pkt 2 projektu). Zgodnie z tą propozycją do orzekania w sprawach należących do właściwości izb morskich deleguje się sędziów na podstawie art. 77 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.). Artykuł 77 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych stanowi, że Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego lub czynności administracyjnych w innym sądzie, Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej.

Delegowanie sędziów do orzekania w sprawach należących do właściwości izb morskich na podstawie art. 77 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych zapewni niezawisłość tych sędziów. ETPCz w wyroku w sprawie Brudnicka i inni przeciwko Polsce wskazał, że członkowie izb morskich (przewodniczący i wiceprzewodniczący) są powoływani i odwoływani przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem do spraw gospodarki morskiej i wywnioskował, że nie mogą oni być uznani za nieusuwalnych, a nadto że między nimi a ministrami istnieje związek podległości hierarchicznej.

Stąd projekt ustawy zakłada, że sędziowie powołani do orzekania w sprawach należących do właściwości izb morskich będą delegowani na podstawie art. 77 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Zapewni to przejrzystość oraz usunie wszelkie wątpliwości co do niezawisłości sędziowskiej.

Jednocześnie zakłada się, że sędziów deleguje się spośród sędziów sądów powszechnych posiadających znajomość zagadnień morskich w zakresie spraw należących do właściwości izb morskich. Rozwiązanie to zagwarantuje, że w procesie orzekania będą uczestniczyć sędziowie legitymujący się specjalistyczną wiedzą.

Zmiana ust. 1 w art. 8 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (art. 1 pkt 3 projektu) przewiduje, że przewodniczącego i wiceprzewodniczących izby powołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej spośród sędziów delegowanych w skład izby morskiej. Propozycja ta jest konsekwencją wcześniejszej zmiany, której istotą jest wyraźne podkreślenie funkcji orzeczniczej izb morskich i podstawowej roli sędziów w procesie orzekania. W takim ujęciu funkcje przewodniczącego oraz wiceprzewodniczących izby morskiej mają charakter administracyjny, a ich powoływanie jest czynnością pochodną względem delegowania sędziów i może się odbywać wyłącznie spośród sędziów delegowanych do orzekania w izbach morskich.

Zmiana w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich przewiduje, że sędziowie orzekający w izbach morskich zachowują prawa i obowiązki przewidziane w przepisach dotyczących sędziów. Nowe brzmienie tego przepisu ma podkreślić pełną niezawisłość sędziów w zakresie orzekania w sprawach pozostających we właściwości izb morskich.

Nadanie nowego brzmienia ust. 1 w art. 11, przez stwierdzenie, że do sędziów orzekających w izbach morskich stosuje się przepisy w sprawie wynagradzania sędziów sądów powszechnych, jest konsekwencją istoty nowelizacji, polegającej na podkreśleniu, że w izbach morskich orzekają sędziowie.

Ustawa z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich w art. 11 ust. 2 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, w drodze rozporządzenia, stanowisk, zaszeregowania oraz szczegółowych zasad wynagradzania pracowników izb morskich. Z uwagi na to, że zgodnie z proponowaną zmianą art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich sędziowie orzekający w sprawach należących do właściwości izb morskich nie będą pracownikami izb morskich, konieczne jest wprowadzenie zmiany w art. 11 ust. 2.

Powyższa zmiana spowoduje konieczność wydania nowego rozporządzenia regulującego kwestie stanowisk, zaszeregowania, kwalifikacji oraz szczegółowych zasad wynagradzania pracowników izb morskich.

W art. 18 ustawa z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich stanowi, że wydatki izb morskich są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej. Ponieważ po wejściu nowelizacji w życie sędziowie izb morskich nie będą pracownikami izb morskich, a więc ich wynagrodzenia nie będą stanowiły „wydatku”, nie ma potrzeby wprowadzania zmian w art. 18. Wszelkie wydatki izb morskich nadal będą pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

Podobne uzasadnienie ma również kolejna zmiana. W proponowanym art. 14 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (art. 1 pkt 6 projektu) określono, że izby morskie rozpoznają sprawy wypadków morskich na rozprawie, w pierwszej instancji – w składzie jednego sędziego oraz dwóch ławników, a w drugiej instancji w składzie jednego sędziego oraz czterech ławników. Ponadto stwierdzono, że przewodniczący izby może zwiększyć skład orzekający o dwóch ławników lub o jednego sędziego i jednego ławnika w sytuacji, gdy uzna to za wskazane ze względu na zawiły charakter sprawy. W zmienianym ust. 3 tego artykułu określono, że jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, postanowienia wydaje sędzia bez udziału ławników.

Projekt przewiduje także zmianę art. 17 ust. 4 ustawy (nadanie nowego brzmienia delegacji ustawowej). Powyższa zmiana jest konsekwencją uwzględnienia uwag dotyczących braku w przedmiotowej nowelizacji przepisów rozdzielających funkcje dochodzeniowe i orzecznicze. Należy podkreślić, że obecnie dochodzenia prowadzone są przez inspektorów dochodzeniowych funkcjonujących w ramach izb morskich. Na podstawie dotychczas obowiązującego art. 17 ust. 4, zawierającego upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, regulaminu wewnętrznego urzędowania izb morskich, zostało wydane rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 maja 2006 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania izb morskich (Dz. U. Nr 107, poz. 730). Rozdział 3 ww. Regulaminu nosi tytuł „Inspektorzy dochodzeniowi” i określa zadania tych inspektorów. Istotą zmiany ust. 4 art. 17 jest określenie w upoważnieniu, że wydając regulamin wewnętrznego urzędowania izb uwzględnia się zadania inspektorów dochodzeniowych. Ponadto, przez

zmianę ust. 4 art. 17 i określenie wytycznych co do treści rozporządzenia, dostosowano brzmienie upoważnienia do konstytucyjnych wymagań określonych w art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiana art. 24 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich rozszerza krąg zainteresowanych w sprawie wypadku morskiego. Aktualnie zainteresowanymi w sprawie mogą być: armator, kapitan statku, którego dotyczy wypadek morski, oraz osoby podejrzane o spowodowanie wypadku. Oznacza to, że krąg osób zainteresowanych jest wąski, co w konsekwencji powoduje, że tylko te osoby mogą złożyć wniosek o wszczęcie postępowania, korzystać z pomocy pełnomocnika, brać udział w postępowaniu oraz wnosić środki odwoławcze.

ETPCz w sprawie Brudnicka i inni przeciwko Polsce uznał, że skarżącym, czyli wdowom po marynarzach, przysługuje status ofiary. Ustawa z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich nie posługuje się pojęciem „ofiary”, a jedynie wskazanym już pojęciem „zainteresowanego”, wobec czego projekt zakłada poszerzenie kręgu osób zainteresowanych. Za zainteresowanego uważa się „każdego, czyjego interesu prawnego dotyczy wypadek morski”. W konsekwencji szeroka grupa osób będzie miała prawo do udziału w postępowaniu oraz prawo do odwołań od orzeczeń izb morskich.

Zgodnie ze zmianą zawartą w art. 1 pkt 9 projektu ustawy (art. 27) wyraźnie wskazano, że dochodzenie w sprawach wypadku morskiego jest przeprowadzane bezpośrednio przez inspektora dochodzeniowego (a nie jak dotychczas przez przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego izby morskiej) albo za pośrednictwem kapitanatu (bosmanatu) portu.

Nowe brzmienie ust. 6 w art. 43 przewiduje, że zażalenie na postanowienie Odwoławcza Izba Morska rozpoznaje na posiedzeniu w składzie jednego sędziego i czterech ławników, najpóźniej w ciągu trzech dni od dnia wpływu akt wraz z zażaleniem.

ETPCz podniósł, że orzeczenia wydane przez izby morskie są ostateczne oraz że prawo polskie nie przewiduje jakiegokolwiek możliwości kontroli sądowej tych orzeczeń. ETPCz uznał, że wprowadzone w 2004 r. zmiany do ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich, przyznające prawo do odwołania w przypadku

pozbawienia prawa wykonywania zawodu, nie rozwiązują problemu braku możliwości odwołań.

Stąd projekt ustawy wprowadza zmianę w treści art. 45 w ust. 1, przyznając prawo do odwołania od każdego orzeczenia wydanego przez Odwoławczą Izbę Morską do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. Takie rozwiązanie otwiera pełną drogę do odwołań dla wszystkich podmiotów wymienionych w art. 41 ustawy, a więc dla delegata, zainteresowanych, a w sprawach określonych w art. 15 ust. 4 również państwowemu inspektorowi pracy.

Projektowana ustawa zawiera przepisy przejściowe określające, że sprawy wszczęte, a niezakończone przed dniem wejścia proponowanych rozwiązań są prowadzone na podstawie znowelizowanych przepisów. Ponadto określono, że czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie projektowanych rozwiązań są skuteczne, o ile dokonane zostały z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Należy także wskazać, że w resorcie infrastruktury trwają prace nad opracowaniem projektu ustawy o Państwowej Komisji do Spraw Badania Wypadków Morskich, która całościowo ureguluje kwestie związane z badaniem i orzekaniem w sprawach wypadków morskich, w tym wynikające z wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz opracowywanych obecnie w Komisji Europejskiej dyrektyw.

Notyfikacja

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, ponieważ niniejszy akt nie zwiera przepisów technicznych. Niniejszy dokument rządowy nie został przedstawiony do opinii instytucjom lub organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu, gdyż opinia wyżej wymienionych instytucji nie była konieczna do dalszej realizacji procedury legislacyjnej.

BIP

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej. Organizacje o charakterze lobbingsowym, wymienione w rejestrze

podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingową (bip.mswia.gov.pl), nie zgłosiły zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Przepisy ustawy będą oddziaływać na:

- armatorów,
- kapitanów statków morskich,
- administrację morską,
- szeroki krąg osób, których mogą dotyczyć wypadki morskie,
- Sąd Apelacyjny w Gdańsku.

Przewiduje się, że projektowana zmiana art. 45 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich spowoduje, że do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku będzie wpływać nie więcej niż 10 apelacji rocznie. Szacunek ten jest oparty na liczbie spraw, jakie obecnie rozpatruje Odwoławcza Izba Morska w Gdyni. Oznacza to, że Sąd Apelacyjny w Gdańsku będzie dodatkowo obciążony przeciętnie jedną sprawą miesięcznie. Z uwagi na niewielką liczbę wypadków morskich, apelacje ich dotyczące nie powinny znacząco wzrosnąć, mimo projektowanego rozszerzenia kręgu osób uprawnionych do wnoszenia odwołań od orzeczeń izb morskich (zmiana art. 24 ustawy). W skali wszystkich spraw, jakie rozpatruje Sąd Apelacyjny w Gdańsku, liczba spraw wpływających na skutek odwołań od orzeczeń Odwoławczej Izby Morskiej będzie niewielka, nie przyczyni się do nadmiernego obciążenia tego podmiotu pracą i nie spowoduje konieczności zwiększenia liczby etatów w tym sądzie.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy znajdował się w uzgodnieniach między innymi w sierpniu 2007 r., kiedy to został przesłany do szerokich konsultacji społecznych oraz uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Odbyły się 4 spotkania robocze, w których brali udział przedstawiciele Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Gospodarki Morskiej, urzędów morskich, Komisji Prawa Morskiego Polskiej Akademii Nauk, sędziowie izb morskich, profesorowie uniwersyteccy wykładający prawo morskie i prawo międzynarodowe, a także przedstawiciele środowiska prawniczego: radcowie prawni zajmujący się sprawami morskimi. Wszyscy byli zgodni co do faktu, że w celu wypełnienia międzynarodowych zobowiązań oraz wykonania wyroku ETPCz należy doprowadzić do takiej zmiany przepisów, która zapewni pełną niezawisłość sędziowską, poszerzy krąg osób zainteresowanych oraz zapewni pełne prawo do odwołań.

Projekt ustawy został również skierowany do zaopiniowania do Krajowej Rady Sądownictwa, która nie zgłosiła uwag do projektu.

W ramach konsultacji społecznych jedynie Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy zgłosił uwagę o braku rozwiązań umożliwiających rozdzielenie funkcji dochodzeniowej i orzeczniczej. Uwaga ta została w całości uwzględniona.

W związku ze zmianami organizacyjnymi oraz utworzeniem Ministerstwa Infrastruktury i włączeniem do niego działu gospodarka morską projekt ustawy w grudniu 2007 r. został ponownie przesłany członkom Rady Ministrów do uzgodnień.

Należy podkreślić, że nowa wersja projektu ustawy uwzględnia jedynie propozycje zgłoszone w ramach uzgodnień i konsultacji społecznych, w tym przez Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy. Zgłoszone uwagi nie zmieniają założeń projektu ustawy wynikających z wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie Brudnicka i inni przeciwko Polsce, służą jego wykonaniu i uszczegóławiają regulacje projektu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie ustawy spowoduje skutki finansowe dla części budżetu państwa 21 – Gospodarka morską oraz dla części 15 – Sądy powszechne.

Podkreślenia wymaga fakt, że w świetle dotychczasowych przepisów całość wydatków związanych z wynagradzaniem sędziów orzekających w izbach morskich pokrywana była w ramach części budżetowej 21. Projektowana zmiana, polegająca na wprowadzeniu zasady, że sędziowie izb morskich będą delegowani na podstawie art. 77 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, spowoduje, że wszystkie elementy wynagrodzenia sędziów, takie jak wynagrodzenia zasadnicze sędziów delegowanych wraz z dodatkami za długoletnią pracę, jak też dodatki funkcyjne oraz ewentualne dodatki z tytułu delegowania, będą wypłacane przez macierzyste sądy. W konsekwencji wejście w życie projektowanych rozwiązań wymaga zabezpieczenia odpowiednich środków na wynagrodzenia sędziów delegowanych do orzekania w izbach morskich w części 15 – Sądy powszechne.

Wydatki na wynagrodzenie zasadnicze i dodatki za wieloletnią pracę wraz z dodatkowym wynagrodzeniem rocznym przewodniczącego i wiceprzewodniczącego

Odwoławczej Izby Morskiej wyniosą 251 900 zł (miesięczne wynagrodzenie jednego sędziego = kwota bazowa – 1 493, 42 zł x II stawka awansowa 115%, x wielokrotność kwoty bazowej dla sędziego sądu apelacyjnego: 4,6 – do dnia 30 czerwca 2008 r., 4,8 – od dnia 1 lipca 2008 r. + dodatek za długoletnią pracę – 20%), natomiast wydatki na wynagrodzenia dwóch przewodniczących i dwóch wiceprzewodniczących Izby Morskiej – 423 300 zł (miesięczne wynagrodzenie sędziego = kwota bazowa 1 493, 42 zł x II stawka awansowa 115% x wielokrotność kwoty bazowej dla sędziego sądu okręgowego: 3,9 – do dnia 30 czerwca 2008 r., 4,0 – od dnia 1 lipca 2008 r. + dodatek za długoletnią pracę – 20%).

Łącznie skutki finansowe wejścia w życie projektu ustawy, nie uwzględnione w projekcie budżetu części 15 – sądy powszechne na rok 2008, wyniosą 675 200 zł i powinny zostać pokryte przez przesunięcie przedmiotowych wydatków z budżetu części 21 – gospodarka morska.

Powyższa kalkulacja została dokonana w oparciu o dane nadesłane przez Ministra Sprawiedliwości oraz zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie regulacjami dotyczącymi sposobu ustalania i wyliczania wynagrodzeń dla sędziów sądów powszechnych. Projektowana regulacja przesądza bowiem w dodawanym art. 7a (art.1 pkt 2 projektu ustawy), że sędziowie orzekający w

sprawach należących do właściwości izb morskich będą sędziami delegowanymi, a tym samym nie będą pracownikami izb morskich. Ponadto z załącznika nr 10 do ustawy budżetowej na 2008 r. wynika, że na wynagrodzenia łącznie z podwyżkami dla 8 etatów sędziowskich w trzech izbach morskich jest przewidziana kwota 876 000 zł.

W izbach morskich w Szczecinie i w Gdańsku oraz w Odwoławczej Izbie Morskiej jest przewidzianych łącznie 8 etatów, natomiast obecnie zatrudnionych jest 6 sędziów.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy pozytywnie wpłynie na konkurencyjność gospodarki. Zapewnienie pełnej niezawisłości sędziowskiej oraz prawa do odwołań od wszystkich orzeczeń izb morskich przyczyni się do podwyższenia rangi tego organu. Polska podejmuje obecnie wiele kroków zmierzających do zachęcenia armatorów polskich do powrotu pod polską banderę oraz zachęca armatorów zagranicznych do rejestrowania statków w Polsce. Bardzo ważnym czynnikiem w obrocie morskim jest sprawność i fachowość prowadzenia postępowań w sprawach morskich. Szczególnie należy podkreślić wagę hipoteki morskiej jako instytucji znajdującej szerokie zastosowanie w budowie i eksploatacji statków. Wpisami hipotek morskich zajmują się izby morskie. Okoliczność ta powinna zachęcić banki i inne instytucje finansujące kosztowne przedsięwzięcia w dziedzinie gospodarki morskiej do udzielania kredytów przedsiębiorcom. Prowadzenie rejestrów okrętowych i wpisywanie hipotek morskich przez sądy na całym świecie cieszy się szacunkiem i zaufaniem dużo większym niż dokonywanie tych czynności przez inne organy. Zatem nowelizacja ustawy o izbach morskich wpłynie pozytywnie na konkurencyjność polskiej gospodarki zarówno wewnątrz, jak i zewnątrz.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wstępna ocena zgodności regulacji z prawem Unii Europejskiej
Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

04/23rch